

حسابرسان داخلی می گویند شرکت های بسیاری در مدیریت ریسک ضعف دارند

و دیر هنگام متوجه ضرورت درک همه جانبه‌ی دامنه و ماهیت مخاطراتی میشوند که سازمان‌هایشان با آنها مواجه‌اند.»

ریسک‌هایی، مانند مخاطراتی که بر اثر رقابت، نوسازی، ادغام و خرید شرکت‌ها، راهبردها، فرهنگ و راهبری شرکتی پدید می‌آید. همچنین است در مورد ریسک‌های ناشی از ناتوانی در هماهنگ شدن و مطابقت با مقررات که سازمان را با تهدیدهای حیثیتی و عملیاتی مواجه می‌سازد. اخیراً هم که ترس و نگرانی از تهدیدهای مرتبط با جرایم سایبری به اینها افزوده شده است.

نتایج پژوهش اخیر انجمن حسابرسان داخلی خبره این است که یکی از مهمترین و برجسته‌ترین نگرانی‌های صاحبان کسب و کار نحوه‌ی تأمین امنیت و حفاظت از داده‌های‌شان است. البته این پژوهش نشان می‌دهد که، در مقایسه با بخش عمومی/دولتی، سازمان‌های بخش خصوصی تلاش کمتری میکنند تا خود را در مقابل این آسیب مصون و محفوظ بدارند. در بخش خصوصی، به جز بخش خدمات مالی، تنها ۴۸ درصد از حسابرسان داخلی صرف وقت در تأمین امنیت داده‌ها و مقابله با خطر لو رفتن

کمک می‌کنند تا با مخاطرات بسیاری که ممکن است برایشان پیش آید مواجه شوند و آنها را مدیریت کنند — ریسک‌هایی نظیر مخاطرات مالی ناشی از تقلب، خطراتی که متوجه امنیت داده‌هایشان است، مخاطراتی که متوجه سلامت و امنیت جانی کارکنان است و مخاطرات مربوط به عدم مطابقت و هماهنگ نشدن با مقررات. آنها به هیأت مدیره‌ها کمک می‌کنند تا پیش از آنکه مخاطرات احتمالی به مشکلاتی جدی بدل شوند با مدیریت ریسک، نظارت درون سازمانی، و موضوعات مرتبط با راهبری شرکتی آشنا شوند و آنها را به کار گیرند.

نظر دکتر یان پیترز، مدیر عامل انجمن حسابرسان داخلی خبره، این است که: «بحران مالی موجب ارزیابی مجدد و اساسی در نحوه‌ی مواجهه با و مدیریت ریسک در بخش خدمات مالی و نقش حسابرسان داخلی در پشتیبانی از عملکرد بهتر شده است. اما بسیاری از سازمان‌ها، به ویژه سازمان‌های بیرون از بخش خدمات مالی، به کندی

پژوهش تازه‌ی انجمن حسابرسان داخلی خبره حاکی از آن است که تقریباً نیمی از سازمان‌های بزرگ بخش خصوصی کماکان فاقد سازوکارهای اجرایی کارا در مدیریت ریسک اند.

۴۵ درصد از سرپرستان حسابرسی داخلی که در پیمایش مؤسسه شرکت کرده‌اند آگاهی سازمان متبوعشان را از مخاطراتی که متوجه کسب و کارشان است و تأثیر مدیریت ریسک در سازمانشان را «در مراحل ابتدایی»، «رو به گسترش»، یا «ناموجود» ارزیابی کرده‌اند. این مؤسسه هشدار می‌دهد که این ارزیابی گویای آن است که تعداد زیادی از بنگاه‌های اقتصادی، بدون در نظر داشتن تمهیدات لازم برای پیشگیری و متوقف ساختن مخاطرات بالقوه و داشتن برنامه‌هایی اجرایی برای کاستن و به حداقل رساندن اینگونه مخاطرات، بیش از آنچه باید و انتظار می‌رود در معرض آسیب‌های جدی ناشی از نواقص و معایب مالی، عملیاتی و مقرراتی قرار دارند.

حسابرسان داخلی به سازمان‌ها

اطلاعات را در اولویت قرار می‌دهند، حال آن‌که در بخش عمومی / دولتی ۶۸ درصد از حساب‌رسان صرف وقت برای تأمین امنیت و حفاظت از داده‌ها را در اولویت قرار می‌دهند.

انجمن خاطرنشان می‌کند که دولت و سازمانهای امنیتی می‌گویند که مسأله‌ی امنیت داده‌ها مخاطره‌های فزاینده برای کسب و کارهاست. هم‌اکنون، در انگلستان، سازمان امنیت داخلی در همکاری با سازمان حفاظت از امنیت ارتباطات (GCHQ) فهرستی از ۳۵۰ شرکت بزرگ تهیه کرده و با آنها در زمینه‌ی نظارت بر تضمین و تأمین سلامت سایبری کار می‌کنند. بنا بر اعلام سازمان کسب و کار، نوآوری، و حرفه (BIS) تنها در سال گذشته نزدیک به ۸۰ درصد از شرکت‌های بزرگ بریتانیایی و نیز ۸۷ درصد کسب‌وکارهای کوچکتر مورد سرقت اطلاعات قرار گرفتند. گزارش دفتر هیأت وزیران نیز حاکی از آن است که اخیراً شمار و میزان حملات سایبری دو برابر شده و تا حد ۳۵ درصد افزایش یافته است.

یان پیترز می‌گوید: «مشاغل و کسب و کارها برای تصمیم‌گیری و جلب توجه

و علاقه‌ی مشتریان به طور فزاینده نیازمند گردآوری و تسلط بر داده‌ها می‌شوند. اما، در عین حال، هرچه پیشرفت فناوری‌های دیجیتال بیشتر و سریع‌تر می‌شود مخاطره‌ی نشت تصادفی اطلاعات محرمانه یا حملات عمدی به منظور سرقت اطلاعات نیز افزایش می‌یابد.»

البته شواهد و قراینی حاکی از افزایش دامنه و حیطه‌ی اختیارات واگذار شده به حساب‌رسان داخلی برای ایفای نقش‌شان در کمک به هیأت مدیره‌ها و مدیران عامل در بالا بردن توانشان در مدیریت ریسک، به ویژه در حوزه‌های راهبرد، راهبری شرکتی، و فرهنگ و اخلاق دیده می‌شود. پژوهش همچنین حاکی از آن است که سرپرستان و مدیران حسابرسی داخلی برای دادن گزارش ارزیابی‌شان در این زمینه که مدیریت ریسک در سازمان به چه میزان برای سازمان مفید بوده است دسترسی بهتر و بیش‌تری به هیأت مدیره‌ها یافته‌اند. ۶۲ درصد از سرپرستان حسابرسی داخلی می‌گویند که اکنون این امکان را یافته‌اند که جلسات دو نفره با رؤسای هیأت مدیره‌ها برگزار

کنند، حال آن‌که در پژوهشی مشابه که دو سال پیش همین انجمن انجام داده بود تنها ۴۱ درصد از ایشان به چنین امکانی دسترسی داشتند. همچنین اکنون ۹۵ درصد از ریسان بخش حسابرسی داخلی در هر دو بخش از امکان برگزاری جلسه‌ی دو نفره با رییس کمیته‌ی حسابرسی برخوردار شده‌اند، حال آنکه در سال ۲۰۱۱ تنها ۸۵ درصد این امکان را داشتند.

علاوه بر این، حدود یک‌سوم از پرسش‌شوندگان شرکت‌کننده در پژوهش انجمن، انتظار افزایش یافتن بودجه‌شان داشتند، حال آن‌که کم‌تر از ۱۰ درصد با کسری بودجه مواجه بودند.

یان پیترز می‌افزاید که: «با آن‌که در زمینه‌ی مدیریت ریسک آن‌طور که باید و شاید بهترین عملکرد هنوز جا نیفتاده و در سازمان‌ها درونی نشده، اما نشانه‌هایی دیده می‌شود حاکی از این که هیأت مدیره‌ها در بخش خصوصی در نتیجه‌ی آگاهی یافتن از همین نقصان به کار بیشتر برای دادن نقش مؤثرتر به حساب‌رسان داخلی خود روی آورده‌اند.»

